

Dosarul nr. 2ra-1734/22
2-21033387-01-2ra-14122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Russu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

ÎNCHEIERE

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Ivanov împotriva Elenei Groza cu privire la încasarea sumei în regres și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Daniela Moraru și a fost menținută hotărârea din 16 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 03 martie 2021, Valentin Ivanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Groza cu privire la încasarea sumei în regres și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului de credit nr. 1405 din 04 octombrie 2007, B.C. „Victoriabank” S.A. i-a acordat un credit în sumă de 300 000,00 lei, scadent la data de 04 octombrie 2017. A relevat că, la data acordării creditului, împreună cu Elena Groza (Socolova) se aflau în căsătorie, iar banii luați cu împrumut au fost cheltuiți în interesele familiei.

A susținut că, în vederea asigurării rambursării creditului acordat, a dobânzilor și a altor plăți aferente, împreună cu Elena Groza (Socolova), în calitate de debitori ipotecari, au grevat cu ipotecă, în baza contractului de ipotecă înregistrat în registrul actelor notariale cu nr. 9241 din data de 04 octombrie 2007, autentificat de notarul public Oleg Gladîș, bunul imobil: construcția, modul de folosință casă individuală, cu

suprafața de 94,7 m. p. nr. cadastral XXXXX, cât și terenul aferent construcției cu suprafața de 0,0593 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX nr. XXXXX. Susține că, bunul gajat a fost evaluat la suma de 330 000,00 lei.

A menționat că, bunul specificat, îi aparține cu drept de proprietate, cât și Elenei Groza (Socolova), în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2826 din 12 septembrie 2007.

A specificat că, ipoteca reprezintă un drept real instituit în vederea garantării executării obligațiilor cu preferință față de ceilalți creditori, inclusiv statul, din valoarea bunurilor gajate/ipotecate și reprezintă un raport de drept accesoriu față de obligația principală și condiționată pe durata executării obligației principale dacă legea sau contractul de ipotecă nu prevede altfel.

A susținut că, în acest sens, ipoteca reprezintă un drept real accesoriu cu funcții de garanție care aparține creditorului în favoarea cui au fost constituite, ultimul bucurându-se de prerogativa dreptului de preferință și de urmărire a bunului grevat în scopul asigurării executării obligației principale. A indicat că, deoarece a încălcat condițiile contractului de credit prin nerespectarea obligației de rambursare a creditului, cât și a dobânzii aferente conform graficului stabilit, înregistrând o datorie restantă, B.C. „Victoriabank” S.A., la 16 martie 2017, a înaintat o acțiune în instanța de judecată prin care a solicitat: transmiterea silită de către acesta și Elena Groza (Socolova) în posesiunea creditorului S.A. „Victoriabank” S.A. pentru a fi vândut bunul imobil ipotecat-casa de locuit individuală cu suprafața de 94,7 m.p., nr. cadastral XXXXX și terenul cu suprafața de 0,0593 ha cu nr. cadastral XXXXX situate în mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, cu evacuarea debitorilor și tuturor persoanelor care locuiesc în imobilul dat și a bunurilor acestora precum și încasarea în mod solidar de la acesta și Elena Groza (Socolova) în beneficiul S.A. „Victoriabank” a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 650 de lei și taxa de stat 1 774 de lei.

A menționat că, Elena Groza (Socolova), fiind debitor ipotecar a obligației principale conform contractului de credit, cât și a obligației suplimentare, urmează să-și execute obligația de rambursare a sumei creditate.

A invocat că, conform contractului de ipotecă nr. 9241 din 04 octombrie 2007, pct.1.6 se indică că, „Ipoteca constituită prin prezentul contract garantează obligațiile de plată a creditului, dobânzilor, penalităților și a tuturor cheltuielilor suportate de către Creditorul gajist în rezultatul întreținerii Bunului gajat și exercitării dreptului de gaj, precum și a prejudiciului cauzat prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor conform Contractului de credit”.

A relevat că, deoarece în calitatea sa de debitor ipotecar împreună cu Elena Groza (Socolova) nu și-au onorat obligațiile de plată a creditului, prin hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana s-a dispus, transmiterea silită de către acesta și Elena Groza (Socolova) în posesiunea creditorului S.A. „Victoriabank” S.A. pentru a fi vândut bunul imobil ipotecat- casa de locuit individuală cu suprafața de 94,7 m. p., nr. cadastral XXXXX și terenul cu suprafața de 0,0593 ha cu nr. cadastral XXXXX situate în mun. XXXXX, or. XXXXX str. XXXXX cu

evacuarea debitorilor și tuturor persoanelor care locuiesc în imobilul dat și a bunurilor acestora precum și încasarea în mod solidar de la acesta și Elena Groza (Socolova) în beneficiul S.A. „Victoriabank” a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 650 de lei și taxa de stat 1 774 de lei.

A susținut că, după emiterea hotărârii enunțate, a negociat (în procedura de executare) cu B.C. „Victoriabank” S.A. acordarea unui termen suplimentar de achitare a creditului pentru a evita evacuarea sa din bunul imobil ipotecat.

A menționat că, la data de 08 iunie 2019, a închis creditul în sumă de 414 031,81 de lei.

A invocat prevederile art. 544 alin.(1) și (2) din Codul civil (redacția 2002).

A considerat că, Elena Groza (Socolova) având calitatea de debitor solidar privind obligația de restituire a creditului, urmează să-i achite suma de 207 015,90 de lei. A susținut că, executarea obligației solidare de către unul dintre debitori liberează ceilalți codebitori de la executarea obligației față de creditor, dar ei vor fi obligați să repare respectiv cheltuielile suportate debitorului, care a executat obligația totalmente.

A menționat că, pentru debitorul ce a executat obligația față de creditor calcularea termenului de prescripție începe din momentul, când la el apare dreptul de a cere de la ceilalți debitori. A indicat că, după logică, dreptul de regres apare din momentul executării obligației de bază și reparării daunei, cauzate de altă persoană. A susținut că, a executat obligația solidară cu Elena Groza (Socolova) de restituire a creditului, achitând suma integrală de 414 031,81 de lei, ceea ce l-a determinat să înainteze acțiunea în regres față de pârâtă, solicitând încasarea sumei de 207 015, 90 de lei.

În drept, reclamantul a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor art. 544 din Codul civil (redacția 2002) și art. 166-167 din Codul de procedură civilă și a solicitat încasarea în regres de la Elena Groza (Socolova) în beneficiul lui Valentin Ivanov a sumei de 207 015,90 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 26 ianuarie 2022, în cadrul ședinței de judecată, Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Daniela Moraru, a înaintat cerere de chemare în judecată concretizată în sensul micșorării cuantumului pretențiilor din acțiune.

În motivarea cererii de chemare în judecată modificată, a susținut că, la data de 08 iunie 2019, a închis creditul în sumă de 414 031,81 de lei. A menționat că împreună cu Elena Groza (Socolova) au obținut creditul în sumă de 300 000 de lei în timpul căsătoriei care a fost înregistrată la data de 08 decembrie 2006, iar la 10 iunie 2008, căsătoria a fost desfăcută la OSC sect. Botanica mun. Chișinău. A indicat că, conform ordinului de rambursare a creditului, la momentul desfacerii căsătoriei, la 10 iunie 2008, suma totală achitată în timpul căsătoriei a constituit 47 386,00 lei. Astfel, a susținut că din suma achitată de către acesta de 414 031, 81 de lei, urmează a fi exclusă suma de 47 386,00 lei, ceea ce constituie suma de 366 645,81 de lei.

A considerat că, Elena Groza (Socolova), având calitatea de debitor solidar privind obligația de restituire a creditului, urmează să-i achite acestuia suma de (366 645,81/2) 183 322,905 de lei. A concretizat că, a executat obligația solidară cu Elena Groza (Socolova), de restituire a creditului, achitând suma integrală de 366 645,81 de

lei, ceea ce l-a determinat să înainteze acțiunea în regres față de pârâtă, solicitând încasarea sumei de 183 322, 905 de lei și taxei de stat în sumă de 5 578,60 de lei.

Prin hotărârea din 16 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La data de 23 mai 2022 și 14 iulie 2022 Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Daniela Moraru, a declarat apel împotriva hotărârii din 16 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Daniela Moraru și a fost menținută hotărârea din 16 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut drept justă concluzia instanței de fond cu privire la faptul că în baza contractului de credit nr. 1405 din 04 octombrie 2007, s-a născut un raport juridic obligațional în materie de răspundere civilă contractuală strict între reclamant și bancă, nefiind la caz stabilită obligația solidară a lui Valentin Ivanov și Elenei Groza la restituirea creditului, plata dobânzii și a altor sume aferente contractului, Elena Groza nefiind parte a contractului de credit, unicul debitor care și-a asumat obligația față de creditor de a restitui suma de 300 000,00 lei fiind Valentin Ivanov.

Or, contractul de credit nr. 1405 din 04 octombrie 2007 a fost încheiat între Valentin Ivanov și Banca Comercială „Victoriabank” S.A., în baza căruia, banca s-a obligat să acorde debitorului Valentin Ivanov suma de 300000,00 lei, iar la pct. 2.3. din contract, părțile au convenit că creditul se acordă pe un termen de 120 luni și anume debitorul se obligă să restituie suma creditului și să achite plățile aferente acestuia, stabilite în Contract.

Mai mult, a indicat că instanța corect a reținut că Elena Groza a semnat contractul de ipotecă, or, a fost necesar acordul ultimei în calitate de coproprietar al bunului imobil ipotecat, devenind astfel debitor ipotecar, însă, Elena Groza nu a devenit odată cu semnarea contractului de ipotecă debitor solidar al obligației de restituire a creditului, născută din contractul de credit nr. 1405 din 04 octombrie 2007, încheiat între Valentin Ivanov și bancă.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că în speță nu s-a stabilit existența unei obligații solidare, or, obligația solidară reprezintă acel raport obligațional cu pluralitate de subiecte care prezintă particularitatea că oricare creditor solidar poate cere plata în întregime a datoriei sau oricare debitor solidar este ținut să execute întreaga prestație la care are dreptul creditorul. La caz, însă potrivit pct. 2.3. din contractul de credit, creditul s-a acordat pe un termen de 120 luni, iar debitorul Valentin Ivanov s-a obligat să restituie suma creditului și să achite plățile aferente acestuia stabilite în contract nu mai târziu de data de 04 octombrie 2017.

Însă, potrivit pct. 1.2 al contractului de ipotecă din 08 octombrie 2007, încheiat între Valentin Ivanov, Elena Socolova și B.C. „Victoriabank” S.A., întru asigurarea executării obligațiilor rezultate din contractul de credit, debitorul gajist grevează cu gaj imobilul. Astfel, debitor ipotecar, Elena Groza și-a asumat obligația de a transmite

bunul imobil în contul rambursării creditului, în cazul în care Valentin Ivanov nu-și va executa obligația de rambursare a creditului, însă nu s-a obligat față de bancă, deopotrivă cu apelantul, să ramburseze creditul luat de ultimul.

La data de 06 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, și la data de 07 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate și ilegale, emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material, cu aprecierea arbitrară a probelor, fără a fi constatate și elucidate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

A menționat că nu pot fi reținute concluziile instanțelor de judecată precum că Elena Groza a semnat contractul de ipotecă, or, a fost necesar acordul ultimei în calitate de coproprietar al bunului imobil ipotecat, devenind astfel debitor ipotecar, însă, Elena Groza nu a devenit odată cu semnarea contractului de ipotecă debitor solidar al obligației de restituire a creditului, născută din contractul de credit nr. 1405 din 04 octombrie 2007, încheiat între Valentin Ivanov și bancă, deoarece prin contractul de ipotecă Elena Groza a garantat executarea obligației de către debitorul Valentin Ivanov.

A notat că Elena Groza nu a contestat hotărârea judecătorească prin care s-au transmis silit în posesia băncii bunurile ipotecate.

A considerat eronate și concluziile instanței de fond cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată motivând că Elena Groza și-a asumat obligația de a transmite bunul imobil în contul rambursării creditului, în cazul în care Valentin Ivanov nu-și va executa obligația de rambursare a creditului, însă nu s-a obligat față de bancă, deopotrivă cu apelantul, să ramburseze creditul luat de ultimul, or prin hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana s-a dispus transmiterea silită de la debitorii ipotecari Valentin Ivanov și Elena Groza în posesiunea creditorului B.C. „Victoriabank” S.A., pentru a fi vândut bunul ipotecat, casă de locuit individuală, cu nr. cadastral XXXXX cât și terenul aferent construcției, cu numărul cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cu evacuarea debitorilor și tuturor persoanelor care locuiesc în imobilul dat și a bunurilor acestora, pe motivul neexecutării obligațiilor conform contractului de credit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 29 septembrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului Valentin Ivanov și reprezentantului său, avocatul Daniela Moraru la data de 05 octombrie 2022 (f.d. 165).

Astfel, recursul, declarat la 06 decembrie 2022, este în termen.

La 14 decembrie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa intimatei Elena Groza (Socolova) și la 01 februarie 2023 reprezentantului său, avocatul Viorel Sîrghi, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 202, 204).

Referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Valentin Ivanov, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic